

[Pilgaard Andersen]

Jeg vil gerne starte med at takke dem, der på nogle områder har været positive over for intentionerne i forslaget, men jeg må selvfølgelig beklage, at så mange partier har vendt sig skarpt imod forslaget.

Fremskridtspartiet vil meget gerne styrke den private dagpleje, men vi vil ikke lægge hindringer i vejen for den offentlige dagpleje, der foregår igennem kommunen. Vi mener afgjort, at de ting skal fortsætte, da der – det bliver i hvert fald påstået fra mange andre partier – er et meget, meget stort pres på institutionerne og ligeledes på dagplejen. Det er ud fra den betragtning, vi har ønsket mulighederne for at passe børn i henhold til bistandslovens § 63 udvidet fra 2 til 5 børn. Vi mener, det må være op til forældrene selv at afgøre, om de ønsker deres barn passet hos naboen eller hos andre, hvor de mener der vil blive tale om en rimelig pasning. Vi mener også, forældrene selv må være kvalificerede til at afgøre, om barnet får den opdragelse, som de ønsker.

Når det offentlige hverken har økonomisk eller anden interesse i den pågældende dagpleje, kan jeg ikke se, at det offentlige bør stille krav om tilsyn med dagplejen.

Der har været anvendt betegnelser som den grå og den sorte dagpleje. Fru Birthe Nielsen talte om den grå dagpleje, og jeg forstod det sådan, at det drejede sig om den kommunale dagpleje, og at det var noget negativt. Jeg synes nok, det var interessant, da der trods alt føres tilsyn med den kommunale dagpleje, at der skulle være noget forkert her.

Der har også været rejst kritik af vores bemærkninger om pædagogerne, som vi fra fremskridtspartiets side ikke har stor sympati for. Vi mener så afgjort, at i en lang række tilfælde har pædagogerne været med til lige som at sætte børnene op mod det bestående samfund og også op imod forældrene. Der er også politiske partier her i tinget, der udtaler, at de mener, pædagogerne faktisk er bedre til at opdrage børnene end forældrene. Det er en tankegang, som vi hvert fald i fremskridtspartiet under ingen omstændigheder kan acceptere.

Fru Inge Krogh sagde, at kristeligt folkeparti meget gerne ville være med til at se på, om tallet 5 var det rigtige. Det er selvfølgelig noget, fremskridtspartiet meget gerne vil være med til at diskutere i udvalget. Hvis vi kan

finde en løsning, som går ud på, at 3 eller 4 er mere rimeligt, så vil vi også meget gerne støtte det. Det, der er det væsentlige for os, er at afhjælpe det pres, som det fra flere politiske sider påstås der er på daginstitutionerne. Det mener vi så afgjort at vi kan gøre med dette lovforslag.

Flere har gjort bemærkninger om formuleringen af lovforslaget. Jeg synes, det fremgår klart og tydeligt, hvad fremskridtspartiets hensigter er med lovforslaget. Det drejer sig om, at de forældre, som eventuelt har påtaget sig at passe nogle børn ud over de 2, ikke skal kriminaliseres. Jeg synes ikke, det er rimeligt.

Man har sagt, at det er de sorte dagplejer, fremskridtspartiet vil indføre. Jeg synes, det er forkert. Jeg er overbevist om, at samfundets borgere overholder de love, som folketinget har vedtaget. Hvis to familier har aftalt at betale så og så meget for at få et barn passet, må det være op til de pågældende familier at føre de beløb op på selvangivelsen. Jeg er overbevist om, at det også vil ske i de tilfælde. Så synes jeg det er forkert at bruge betegnelsen »sorte dagplejer«.

Jeg mener ikke, tilsynet har så stor betydning for de forældre, der får børn passet i institutionerne og i den kommunale dagpleje. Den argumentation har været brugt, at nu får det offentlige intet tilsyn med det, vi vil indføre i lovforslaget. Jeg kan ikke se, at det har den helt store betydning. Jeg ved selv, at hvad der lægges til grund for at oprette en dagpleje, er, at faciliteterne pladsmæssigt og familiemæssigt er i orden, og så får man tilstillet nogle midler og får også det forskellige legetøj, der nu skal være i en kommunal dagpleje. Jeg synes ikke, det er nogen særlig betryggelse. Jeg mener så afgjort, at hvis forældrene er tilfredse med den pågældende familie til at passe deres barn, så skal det offentlige holde sig langt væk.

Der er sagt en lang række negative ting om lovforslaget. Der er nogle ting, der trænger til, at vi kigger lidt nærmere på dem, men jeg synes nok, at de partier, der har kritiseret lovforslaget, under udvalgsbehandlingen må komme med de ting, som de ikke mener de kan være med til. Lad os diskutere det og lad os så prøve, hvad vi kan finde frem til.

Det, der er det vigtigste for fremskridtspartiet, er, at vi kan afhjælpe det påståede